

Energimarknadsrapport olja, gas, kol

Läget på olje-, gas- och kolmarknaderna

Vecka 21, 2015

Elin Akinci
Alexander Meijer
Samuel Ciszuk
Analysavdelningen

Kontakt: energimarknadsrapport-oljagaskol@energimyndigheten.se

Sammanfattning

Priset på Nordsjöoljan Brent sjönk under slutet av veckans handel till 66,40 dollar per fat. Det amerikanska referenspriset WTI gick också ned mot veckoslutet och handlades sist under fredagen för 60,60 dollar per fat. Priset på Brent steg dock tidigare under veckan med runt 2 procent till följd av en svagare dollar och förväntningarna om sjunkande lagernivåer i USA. I onsdags rapporterade EIA att de amerikanska lagernivåerna sjunkit med 2,7 miljoner fat per dag och att den nordamerikanska produktionen fallit till under 9,3 miljoner fat per dag. Marknaden styrs fortfarande av en obalans mellan utbud och efterfrågan.

I nyheter i korthet rapporterar vi om att:

- IEA reviderar upp utbudstillväxtprognosen för länderna utanför OPEC
- Delade meningar om BFOE-marknadens framtid
- Lundin Petroleum får produktionstillstånd i Ryssland

Både det brittiska hubbpriset NBP och det holländska hubbpriset TTF har sjunkit den senaste veckan. Utbudet överstiger för närvarande den europeiska efterfrågan på gas och det är framför allt fler LNG-leveranser som bidrar till det utökade utbudet. Sammanlagt är nio LNG-leveranser planerade denna månad. De europeiska lagernivåerna är lägre än vid samma period förra året. Injiceringsperioden tycks ha förskjutits eftersom de europeiska gashandlarna inväntar mer fördelaktiga priser, som följd av den senaste tidens råoljeprisfall.

I nyheter i korthet rapporterar vi om att:

- Förlängd uttagssäsong i Europa påverkade inte priserna som förväntat
- Gazprom sänker sin produktionsprognos för 2015 men planerar att öka utbudet framöver
- Iran på väg att nästan fördubbla sin gasproduktionskapacitet

De europeiska kolpriserna har överlag sjunkit de senaste två veckorna och månadskontraktet för API 2 stängde i fredags på 58,75 USD per ton. Handelsaktiviteten rapporteras ha varit låg de senaste veckorna. Euron har sjunkit mot dollarn, vilket minskat den europeiska köpviljan för dollarhandlat kol. Samtidigt är kollagren i de fyra stora bulkhamnarna i Nordvästra Europa på höga nivåer. Globalt sett så fortsätter ett överutbud att vara rådande.

Priset på utsläppsrätter sjönk överlag under de två senaste veckorna och stängde under fredagen på 7,34 euro per ton. Förslaget om att införa en marknadsstabilitetsreserv med start 2019 fick stöd av Coreper (de ständiga representanternas kommitté) den 13 maj.

I vårt fokus tittar vi närmare på Sveriges import avråolja och drivmedel.

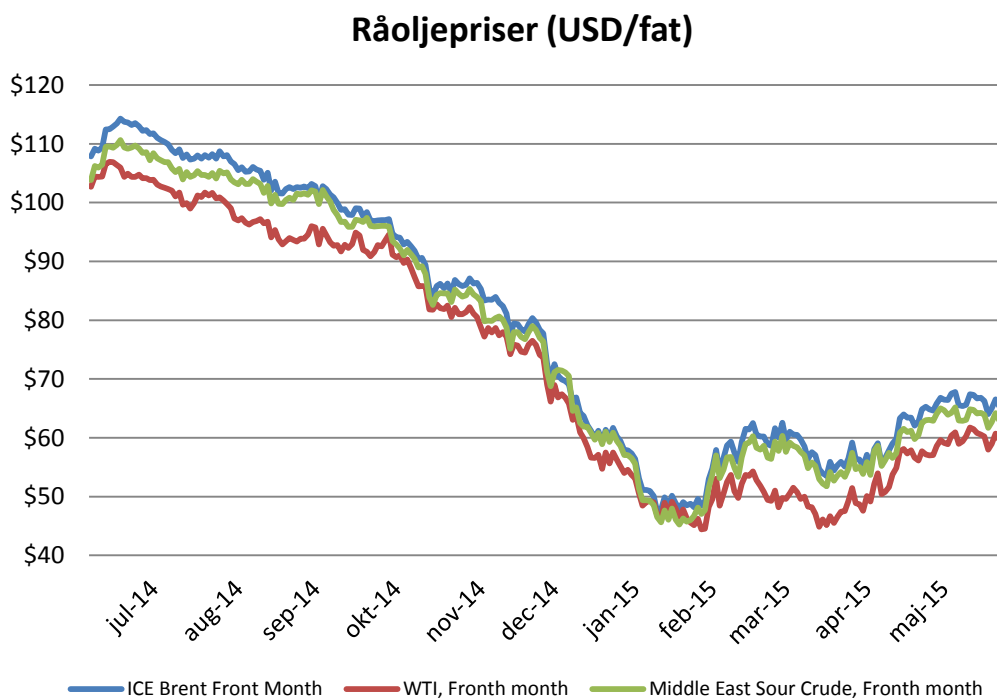
Innehåll

Oljemarknader	3
Nyheter i korthet: Olja	4
Naturgasmarknader	6
Nyheter i korthet: Naturgas	8
Kolmarknader	10
Utsläppsrätter	11
Fokus: Sveriges import av råolja och drivmedel	12

Oljemarknader

Priset på Nordsjöoljan Brent sjönk under slutet av veckans handel till 66,40 dollar per fat. Det amerikanska referenspriset WTI gick också ned mot veckoslutet och handlades sist under fredagen för 60,60 dollar per fat. Priset på Brent steg dock tidigare under veckan med runt 2 procent till följd av en svagare dollar och förväntningarna om sjunkande lagernivåer i USA. I onsdags rapporterade EIA att de amerikanska lagernivåerna sjunkit med 2,7 miljoner fat per dag och att den nordamerikanska produktionen fallit till under 9,3 miljoner fat per dag.

Marknaden styrs fortfarande av en obalans mellan utbud och efterfrågan. Många marknadsanalytiker menar därför att varje prisuppgång med största sannolikhet kommer att vara kortvarig, i och med att det finns ett överutbud på omkring 2 miljoner fat per dag på världsmarknaden.

Källa: Montel

Nyheter i korthet: Olja

IEA reviderar upp utbudstillväxtprognosen för länderna utanför OPEC

Produktion/Marknad: IEA ökade utbudstillväxtprognosen för oljeproducentländer utanför OPEC i sin senaste månadsrapport om olja. De ökade tillväxtprognosen detta år med 200 000 fat per dag till 830 000 fat per dag, till följd av stark produktionstillväxt i Ryssland, Kina, Colombia, Vietnam och Malaysia under årets första kvartal. Produktionsökningen har varit större än förväntat, hävdar rapporten.

Samtidigt har utbudet från producenter utanför OPEC enligt rapporten sjunkit med 260 000 fat per dag under april, till 57,9 miljoner fat per dag, eftersom den nordamerikanska oljeproduktionen har minskat som svar på de låga råoljepriserna.

OPEC-ländernas produktion steg under april med cirka 160 000 fat per dag, till 31,21 miljoner fat per dag, vilket är den högsta produktionsnivån sedan september 2012. Det är framför allt Iran och Irak som har ökat produktionen, men Saudiarabien har samtidigt hållit sin produktion på över 10 miljoner fat per dag för andra månaden i rad. Det gemensamma utbudet från OPEC ökade med nästan 1,4 miljoner fat per dag från föregående år. April utgjorde den tolfte månaden i rad då produktionen legat över gruppens produktionsmål på 30 miljoner per dag.

Det globala oljeutbudet har ökat med 3,2 miljoner fat per dag på ett år och nådde under april 95,7 miljoner fat per dag.

I rapporten hävdar dock IEA att OPEC inte har vunnit kampen om marknadsandelar bara för att den nordamerikanska produktionen sjunkit. Det amerikanska referenspriset WTI har återhämtat sig den senaste månaden, vilket direkt ger stöd åt de nordamerikanska producenterna att öka produktionen igen enligt rapporten.

IEA ökade även sin globala prognos för efterfrågan på olja för 2015 med 50 000 fat per dag, eftersom efterfrågeprognosen för OECD-länderna ökades.

Delade meningar om BFOE-marknadens framtid

Marknad: Det har den senaste tiden pågått en del diskussioner om att låta råoljor som till exempel ryska Ural säljas under så kallade BFOE¹-kontrakt i syfte att öka likviditeten på Nordsjömarknaden. Eftersom produktionen i Nordsjön minskar så menar en del marknadsaktörer att nya råoljor skulle behöva introduceras för att skapa större likviditet på BFOE-marknaden och därmed utgöra basen för fysisk handel på Nordsjön tillsammans med andra tänkbara referenspriser, som Dated Brent.

Under en konferens i London nyligen bekräftade Rosnefts oljehandelschef Marcus Cooper denna bild genom att säga att i och med att produktionen i Nordsjön minskar så kommer Brent-priset ställas inför stora utmaningar i framtiden. Han

¹ BFOE-marknaden är en over-the-counter forward marknad, där Brent, Forties, Oseberg eller Ekofisk handlas.

menade även att detta öppnar upp för möjligheten för ryska Ural, vilken benämndes som ”den de facto bästa råoljan för europeiska raffinaderier”, att ta del av denna process.

Shells chef för oljehandel, Mike Muller, höll dock inte med om att Brent-priset står inför några större utmaningar, då de senaste kontraktförändringarna som genomförts bland nyckelkontrakt har säkrat BFOE-marknadens roll som den viktigaste marknaden för global handel av olja. Det har den senaste tiden introducerats kvalitetspremier på BFOE-marknaden utöver de ”month ahead”-nomineringar som rapporteras av Platts och dessa två instrument har enligt Muller skapat bättre marknadsförhållanden. Han menade att referenspriset Brent fungerar väl och därför behöver man inte förändra handelsvillkoren eller utöka marknaden med fler råoljor för att öka likviditeten.

När det kommer till att specifikt introducera ryska Ural på BFOE-marknaden så menade Muller att det inte finns någon direkt anledning till att göra detta. Han poängterade att den ryska råoljan redan utgör en likvid marknad i sig själv, samt att den ryska råoljekvaliteten är jämförbar med Nordsjöoljan, vilket gör att europeiska raffinörer lätt kan byta mellan Ural och framför allt brittiska Forties. Med detta som bakgrund menar Muller att Ural redan spelar en betydande roll för den europeiska marknaden som helhet och därför inte behöver ingå i BFOE-marknaden.

Lundin Petroleum får produktionstillstånd i Ryssland

Produktion: Den ryska regeringen gav under veckan svenska Lundin Petroleum ett 20 år långt produktionstillstånd i norra delen av Kaspiska havet. Tillståndet gäller Morskaya-fältet som ligger i Lagansky-blocket. Den ryska tillståndsmyndigheten Rosnedra gav Lundin ett produktionstillstånd som sträcker sig fram till 2035.

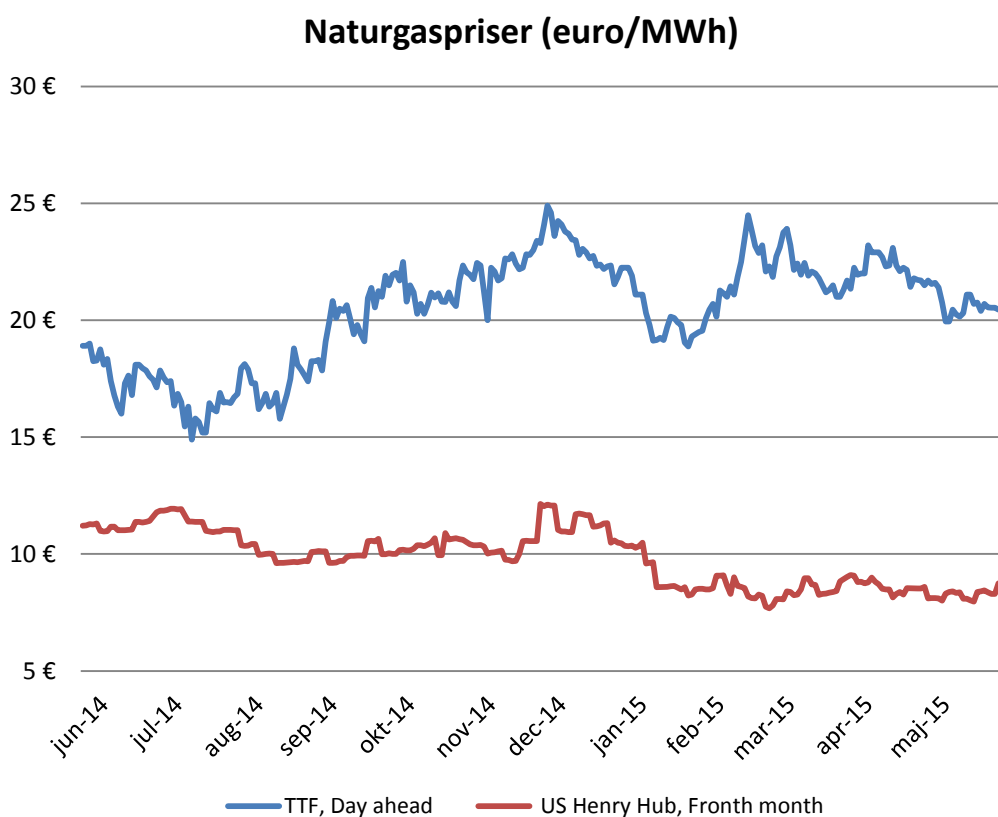
Företaget har meddelat att oljefältet innehåller runt 157 miljoner fat oljeekvivalenter, men de har inte meddelat när produktionen kommer att starta eller när volymerna kommer att finnas tillgängliga på marknaden. Morskaya upptäcktes av Lundin under 2008, precis innan den ryska regeringen införde en lag som endast gör det möjligt för ryska statsägda företag att utveckla havsbaserade fält.

Fältet inkluderas inte i några sanktioner meddelade en talesperson för Lundin. Morskaya-fältet ägs av Petroresurs som har produktionstillstånd för Lagansky-blocket. Lundin kontrollerar 70 procent av Petroresurs, medan schweiziska Gunvor innehar de resterande 30 procenten. Ryska Rosneft undertecknade ett köpeavtal på 51 procent av Petroresurs i oktober 2013, men avtalet har skjutits fram på obestämd tid meddelade Lundin. En av anledningarna till att avtalet sköts upp berodde på sanktionerna mot Rosneft.

Naturgasmarknader

Både det brittiska hubbpriset NBP och det holländska hubbpriset TTF har sjunkit den senaste veckan. Utbudet överstiger för närvarande den europeiska efterfrågan på gas och det är framför allt fler LNG-leveranser som bidrar till det utökade utbudet. Sammanlagt är nio LNG-leveranser planerade denna månad.

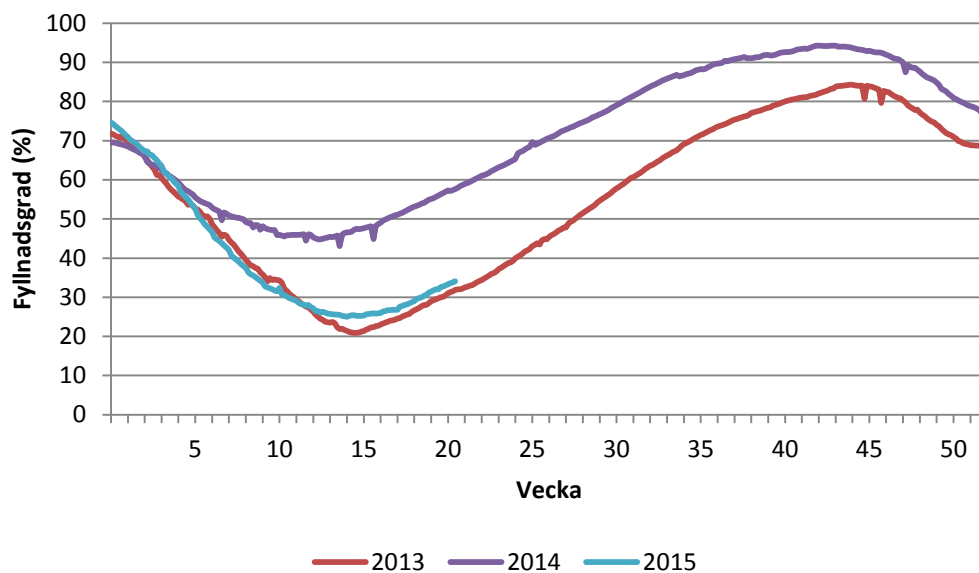
Priserna har ännu inte nått de låga nivåerna från förra sommaren men är de lägsta nivåerna på nio månader.

Källa: Montel

De europeiska lagernivåerna är lägre än vid samma period förra året. Injiceringsperioden verkar ha förskjutits eftersom de europeiska gashandlarna inväntar mer fördelaktiga priser, som följd av den senaste tidens råoljeprisfall. För mer info se nedan under nyheter i korthet: ”Förlängd uttagssäsong i Europa påverkade inte priserna som förväntat”.

Fyllnadsgrad i europeiska gaslager

Källa: GSE minus strategiska lagervolymer

Nyheter i korthet: Naturgas

Förlängd uttagssäsong i Europa påverkade inte priserna som förväntat

Lager/LNG/Marknad: Den senaste uttagssäsongen från de europeiska lagren varade längre än de brukar och fortsatte ända in i april. Efterfrågan på gas i Europa var detta år högre under april än förra året, vilket till största del berodde på kallare väder och ett begränsat utbud från tre av de största gasproducenterna.

Norges gasproduktion minskade periodvis under det första kvartalet, till följd av underhållsarbete på vissa fält. Nederländernas gasproduktion minskade på grund av att produktionen minskats på gasfältet Groningen, på grund av risker för jordskalv. Den ryska gasproduktionen har hållit sig stabil, men hittills under 2015 varit lägre i jämförelse med för samma period under 2014. Detta resulterade i att nästan ingen nettoinjektion ägde rum i de europeiska lagren under april, utan istället så skedde nettouttag på vissa marknader, till exempel den brittiska NBP-marknaden.

Lagernivåerna är nu cirka 20 miljarder kubikmeter lägre än vid samma period förra året. Samtidigt har råoljepriserna återhämtat sig en aning den senaste tiden och dessa två faktorer borde ha givit stöd åt gaspriserna i Europa, men istället har priset på brittiska NBP gått ned och priset på holländska TTF har handlats på samma nivå som tidigare. Den främsta förklaringen till att priserna inte har reagerat på dessa faktorer och stigit är säsongbaserad. Till skillnad från samma period förra året så har prissänkningen varit lägre än vad den normalt sätt brukar vara när den europeiska marknaden går ur uppvärmningssäsong.

Den stora frågan kvarstår dock kring hur mycket gas som behöver injiceras i lager inför kommande vinter och hur mycket LNG som kommer att skeppas till Europa under den närmsta tiden. En anledning till att mer gas än vanligt togs ut ur lager berodde på ekonomiska faktorer. Det har under vintern varit billigare att ta ut gas ur lager än att handla gas som är oljeindexerad. De europeiska handlarna har därför velat vänta tills de oljeindexerade priserna går ned och då istället börja injicera i lager under sommaren, när de indexerade priserna först kommer att påverkas utav 2014 års fjärde kvartals prisnedgång på råolja.

LNG-importen till Europa utgör en viktig del av den totala tillförselmixen. LNG-leveranserna under april var mindre än de brukar vara under denna period. Detta trots att uppvärmningssäsongen i Asien är över, vilket brukar leda till fler leveranser till Europa eftersom efterfrågan på LNG då minskar på den asiatiska marknaden. Det globala utbudet av LNG har dock begränsats en aning till följd av produktionsstörningar från Egypten, Indonesien och Jemen. Utbudet på den globala LNG-marknaden förväntas dock öka framöver.

Gazprom sänker sin produktionsprognos för 2015 men planerar att öka utbudet framöver

Produktion/Export: Brödtext, Ryska Gazprom har sänkt sin produktionsprognos för 2015 med 7,3 procent, till 450 miljarder kubikmeter. Enligt Gazproms tidigare planer så skulle de producera 485,6 miljarder kubikmeter gas under 2015. Den nya uppskattningen är dock fortfarande högre än vad som producerades under 2014, då produktionen nådde 444 miljarder kubikmeter.

Gazproms vice ordförande Vitaly Markelov meddelade i förra veckan att den ryska produktionen under årets första kvartal har varit lägre än förväntad vilket de hoppas på att kunna ta igen under sommaren samt att de hoppas på en kall vinter i Europa detta år.

Gazproms export till Europa och Turkiet minskade med 20 procent under första kvartalet jämfört med för samma period året innan och uppgick till 27,87 miljarder kubikmeter. En förklaring till att exporten minskat är att europeiska importörer har fördröjt sina köp i hopp om att de oljeindexerade priserna ska sjunka de kommande månaderna. En annan bidragande faktor är att Ukraina har importerat mindre volymer från Ryssland under första kvartalet i år än de gjort tidigare år.

Gazprom planerar dock att öka sitt utbud där en stor del av ökningen väntas komma från det relativt nya Bovanenkovo-fältet i norra Ryssland. Planen är att produktionen ska nå 51 miljarder kubikmeter, vilket är en ökning med 6,25 procent från deras första prognos.

Iran på väg att nästan fördubbla sin gasproduktionskapacitet

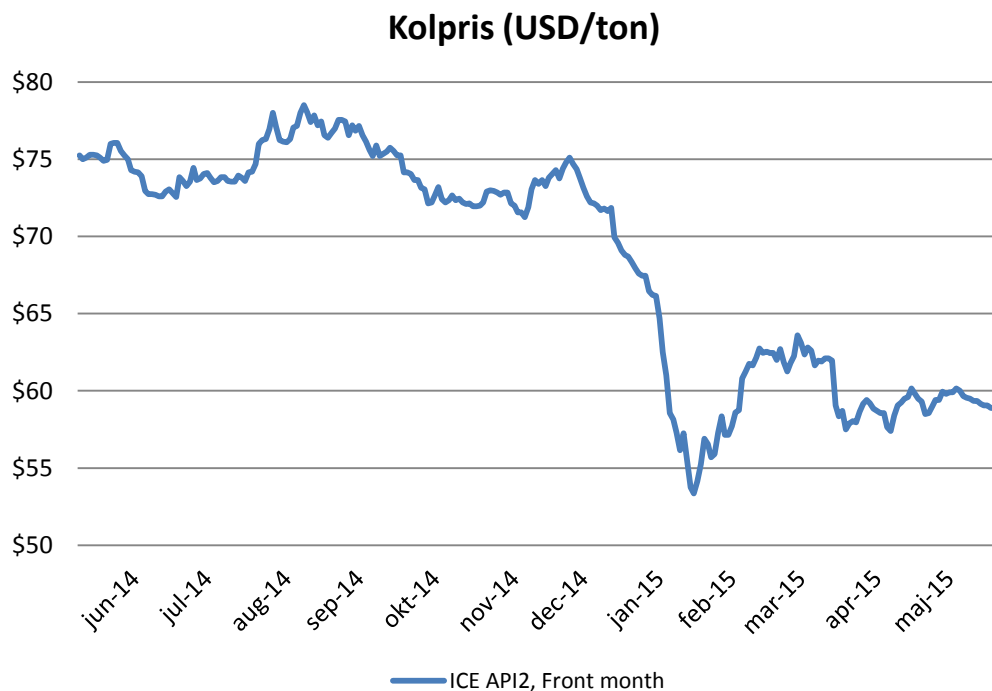
Produktion: Irans gasproduktion ligger nu på 700 miljoner kubikmeter per dag, meddelade en senior representant från iranska regeringen. Iran har också satt upp ett kapacitetsmål på 1,3 miljarder kubikmeter per dag till 2021. Under en olje- och gaskonferens i Kuala Lumpur meddelade Irans biträdande oljeminister Rokneddin Javadi att landets plan är att öka kapaciteten med 100 miljoner kubikmeter per dag varje år fram till att de når målet på 1,3 miljarder kubikmeter per dag.

Iran är i starkt behov av intäkter från landets oljeexport och hoppas på att kunna öka sin oljeexport om sanktionerna mot landet lättas och regeringen hoppas också kunna öka landets gasexport i framtiden, meddelade Javadi. För närvarande exporterar Iran endast gas till Turkiet och Armenien. Javadi berättade dock att Iran planerar att exportera gas till Irak med start inom de närmaste två månaderna. Gasen kommer att levereras via rörledning till södra Irak, som är i starkt behov av gas för elproduktion och för landets industri

Kolmarknader

De europeiska kolpriserna har överlag sjunkit de senaste två veckorna och månadskontraktet för API 2 stängde i fredags på 58,75 USD per ton. Handelsaktiviteten rapporteras ha varit låg de senaste veckorna. Euron har sjunkit mot dollarn, vilket minskat den europeiska köpviljan för dollarhandlat kol. Samtidigt är kollagren i de fyra stora bulkhamnarna i Nordvästra Europa på höga nivåer. Detta beror delvis på en järnvägsstrejk i Tyskland som började i tisdags, men en uppgörelse mellan parterna nåddes redan under torsdagen.

Globalt sett så fortsätter ett överutbud att vara rådande. Kinas kolimport fortsätter sjunka och under enligt nya analyser väntas landets kolimport att minska med omkring 15 procent under 2015 jämfört med förra året. Förutom de krav på importerat kol som infördes i Kina vid årsskiftet gällande askinnehåll och nivåer av spårämnen så planeras ännu hårdare restriktioner att införas i juli. Samtidigt uppges lagren vid indiska kolkraftverk vara på de högsta nivåerna på flera år.

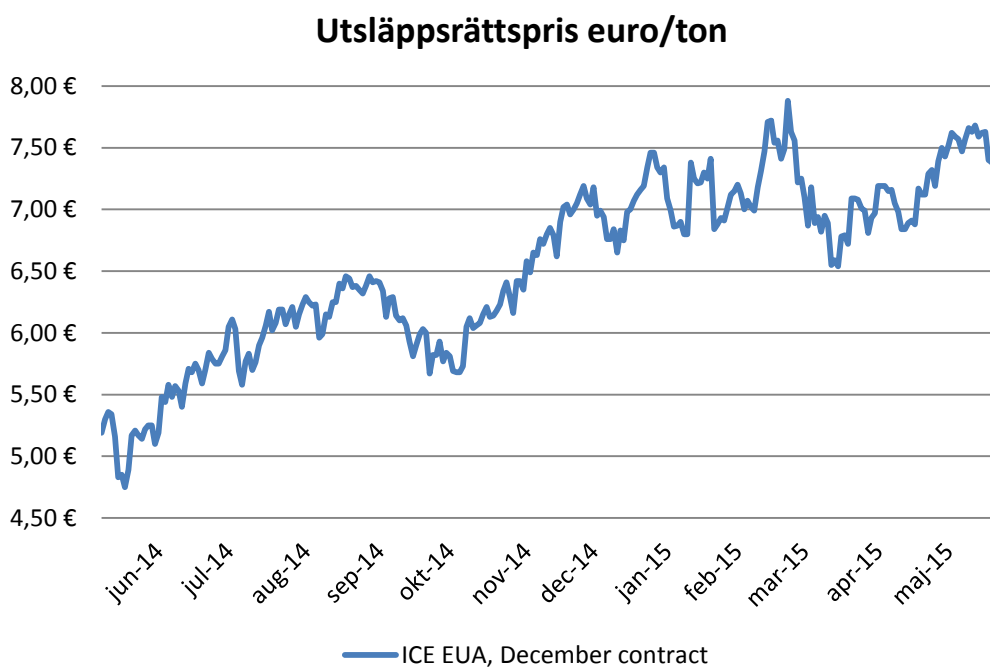

Källa: Montel

Utsläppsrätter

Priset på utsläppsrätter sjönk överlag under de två senaste veckorna och stängde under fredagen på 7,34 euro per ton. Förslaget om att införa en marknadsstabilitetsreserv med start 2019 fick stöd av Coreper (de ständiga representanternas kommitté) den 13 maj och det mesta tyder på fortsatt stöd för förslaget i EU:s instanser. I avsaknad av politiska osäkerhetsfaktorer på utsläppsrättsmarknaden tycks priset för utsläppsrätter istället ha följt marginalproduktionskostnaden för kolkraft i Tyskland, vilken hade en sjunkande trend.

Nästa steg i processen av att införa en stabilitetsmekanism är ett möte den 26 maj där Europaparlamentet ska diskutera lagtextens utformande. Lagtexten ska sedan upp för votering, vilket enligt preliminärt datum ska ske den 6 juli.

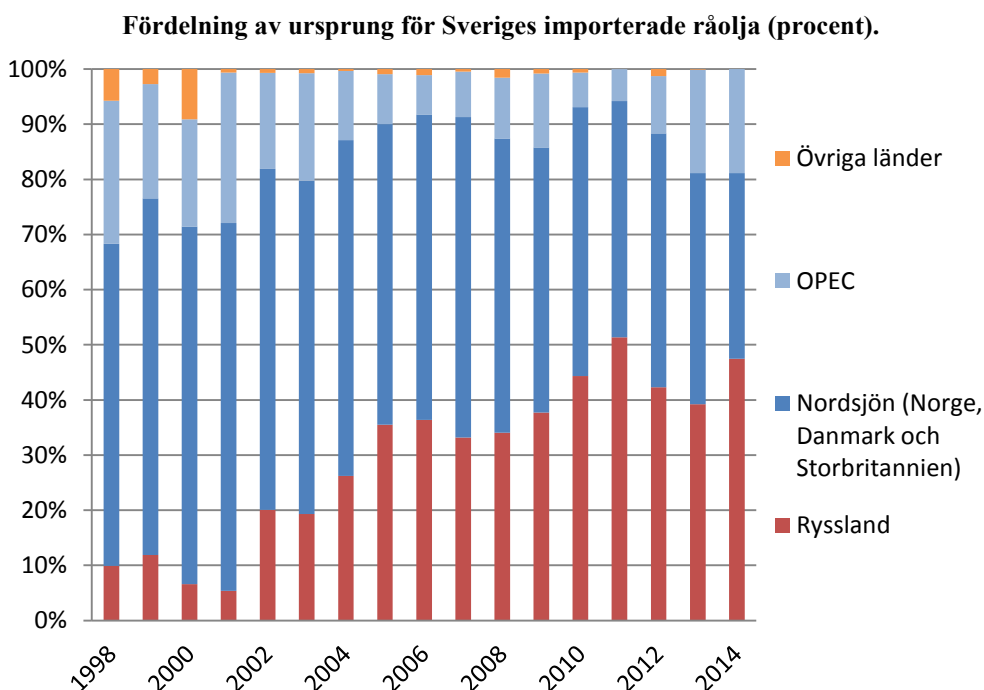

Källa: Montel

Fokus: Sveriges import av råolja och drivmedel

Import från två närliggande producentregioner

Den globala råoljemarknaden är världens största råvarumarknad. Handeln bara med den råolja som exporteras uppskattas till att under 2013 ha uppgått till runt tre gånger det sammanlagda värdet av den naturgas, kol, järnmalm, koppar, vete och bomull som exporterades samma år². Sverige är totalt beroende av omvärlden för sin import av råolja, som 2014 uppgick till strax under 22 miljoner kubikmeter. Den råolja som Sverige importerar kommer framför allt från Nordsjön och Ryssland, vilket är en naturlig följd av vår placering mellan dessa två stora oljeproducerande regioner. Rysslands råoljeexport över Östersjön har ökat under det senaste decenniet, eftersom man inte kunnat exportera större volymer över Svarta havet där det smala sundet Bosporen utgör en flaskhals. Dessutom är mycket av infrastrukturen för oljeproduktionen i både västra Sibirien och produktionsområden som Ural och norra Kaukasus anpassad för export västerut, eftersom detta varit den historiska riktningen för handelsflödet. Samtidigt har oljeproduktionen från Nordsjön minskat under flera år, vilket gör att andelen av Sveriges råoljeimport som kommer från Ryssland har haft en ökande trend under 2000-talet.

Källa: Energimyndigheten och SCB.

² Källa: IMF, UNCTAD, USGS

Den svenska raffinaderiindustrin

Sverige har en förhållandevis stor raffinaderiindustri med kapacitet att producera mer drivmedel och övriga raffinerade produkter än vad som används i landet, vilket gör att Sverige är nettoexportör av raffinerade petroleumprodukter.

Ett raffinaderi kan inte behandla alla typer av råolja, utan anläggningarna ställs in på vissa råoljetyper som raffinaderiet fokuserar på. Ofta används mixer av flera råoljor för att få ut den bästa fördelningen mellan raffinerade produkter för varje individuellt raffinaderis marknad. Detta är i synnerhet fallet för Sveriges tekniskt avancerade raffinaderinäring. Ett flertal aspekter påverkar ett raffinaderis val och inköp av råolja, bland annat inköpskostnader och penningflöde. Korta transporter innebär en snabb hantering till slutprodukt och betalning, medan längre transporter också innebär längre tid innan produkten kan ge avkastning.

De svenska raffinaderiernas stora användning av råolja från Nordsjön och Ryssland hindrar dock inte företagen inom raffinaderinäringen från att köpa in alternativa råoljor. En snabbt minskande tillgång på exempelvis rysk råolja skulle i princip kunna ersättas med liknande råoljekvaliteter från till exempel Västafrika. Dock skulle många andra köpare av rysk råolja då försöka göra likadant, med stigande priser på västafrikansk råolja och i förlängningen på all globalt handlad råolja som följd. Vid bristsituationer är det den kund med svagast betalningsförmåga, vilka ofta finns i utvecklingsländer, som först prisas ut från marknaden. Detta gäller i princip oavsett var i den globala oljemarknaden själva bristen uppstår.

Om Sverige skulle bestämma sig för att fasa ut importen av råolja med ett visst ursprung så skulle med stor sannolikhet den utfasade oljan köpas av andra kunder, vars inköp tidigare utgjordes av den olja som Sverige nu måste köpa för att ersätta den utfasade oljan. Transportkostnaderna skulle troligtvis öka på grund av större avstånd och därmed påverka konsumentpriset något i Sverige, samt kanske även på de marknader där köpare tvingas byta råolja efter att ha prisats ut, till den som svenska köpare ratat.

Internationell drivmedelsmarknad

Även om Sverige är en nettoexportör av raffinerade petroleumprodukter, som drivmedel, så importerar vi samtidigt en del av de drivmedel som förbrukas i landet. Det finns till exempel återförsäljare av drivmedel som inte har egen raffinaderikapacitet och köper av andra leverantörer. Dessutom är den svenska drivmedelsproduktionen koncentrerad till västkusten, vilket gör att importerade raffinerade produkter från exempelvis Finland kan få lägre transportkostnader på den svenska östkusten. Det kan därför löna sig att importera raffinerade produkter från andra länder, främst från Östersjöområdet. 2014 importerades till exempel cirka 2,4 miljoner kubikmeter motorbensin, 1,1 miljoner kubikmeter flygfotogen samt 2,9 miljoner kubikmeter diesel/eldningsolja 1 till Sverige. Under samma år exporterades samtidigt över 10 miljoner kubikmeter motorbensin och diesel/eldningsolja 1.

Minskande globala transportkostnader har under de senaste decennierna lett till en utveckling där det lönar sig med allt längre transport av färdiga petroleumprodukter. Detta är en utveckling som varit problematisk för Europas raffinaderiindustri överlag, eftersom det öppnat upp för konkurrens från Ryssland, Mellanöstern, Sydasiens och på senare tid även USA, där stora investeringar gjorts i raffinaderinäringen efter skifferoljerevolutionen.

Multilaterala säkerhetslösningar

För att öka Sveriges försörjningstrygghet gällande råolja och petroleumprodukter deltar Sverige i det multilaterala samarbetet inom OECD-ländernas energisamarbetsorgan IEA (International Energy Agency), sedan organisationens bildande i mitten av 1970-talet. Genom medlemskapet i IEA koordineras ett flertal program för trygg energiförsörjning, där det största åtagandet ligger i att alla medlemsstater förbundit sig att hålla beredskapslager av råolja och petroleumprodukter motsvarande 90 dagars nettoimport. Dessa lager hålls för att minska sårbarheten vid bristsituationer på oljemarknaden och för att kunna stabilisera marknaden i en krissituation. Enligt överenskommelse får dessa lager inte användas som ett ekonomiskt eller politiskt vapen gentemot producentländer, vilket har bidragit till den politiska stabilitet på oljemarknaden som varit rådande sedan oljekriserna på 1970-talet.

Specifika undantag har dock funnits på både producentsidan och på konsumentensidan. För närvarande pågår exempelvis sanktioner mot de två råoljeexportörerna Syrien och Iran. Utmärkande för dessa och för tidigare sanktioner avseende råolja är att de varit grundade i breda internationella överenskommelser och ofta även i FN-resolutioner. Inte sällan finns även stöd från andra råoljeproducenter. Sanktionerna utformas så att det inte försvinner mer råolja från marknaden än vad andra råoljeproducenter kan kompensera för. För Iran har till exempel endast en del av landets råoljeexport upphört till följd av internationella sanktioner, genom att ett tak för landets oljeexport upprättats.

Generellt finns det idag dock en bred uppslutning mellan producenter och konsumenter om att inte politisera den globala oljemarknaden genom att använda sig frikostigt av sanktionsvapen. Både importörer som behöver en trygg energiförsörjning och exportörer som vill ha en trygg tillgång till köpare gynnas av att politisk risk minimeras på marknaden och att olja ses som en handelsvara och inte ett vapen. Från IEA:s sida slår man därför vakt om att i det längsta inte sätta marknadsmekanismerna ur spel, då alternativet oftast innebär prisuppgångar och utslagning av marknadens svagaste aktörer på konsumentensidan.

Energimyndighetens roll

Energimyndigheten är ansvarig för Sveriges officiella energistatistik och sammanställer och avrapporterar även statistik gällande råolja och petroleumprodukter i enighet med flera olika avtal, lagar och direktiv.

Sedan 70-talet rapporterar Energimyndigheten (och dess föregångare) varje månad uppgifter till IEA, i enlighet med ett samarbetsavtal om försörjningstrygghet som bland annat innefattar att medlemsländerna ska hålla ett oljelager som motsvarar 90 dagars nettoimport samt deltar i IEA:s arbete inom området, bland annat inom IEA:s arbetsgrupp för oljemarknaden, Standing Group on the Oil Market. Sedan Sverige gick med i EU lämnas en del av uppgifterna även till EU:s statistikorgan Eurostat och motsvarande krav på beredskapslager och samarbeten finns inom EU.

Sedan 2012 samlar Energimyndigheten även in uppgifter från drivmedelsleverantörer i enlighet med drivmedelslagen, som tillkommit utifrån EU:s bränslekvalitetsdirektiv.